

MAKSUT KOTO

istememiřtim ki

Paris'i istememiřtim görmek
sanki, Anadolu ayından daha koyu gözlerinden
bakabilmekti, yumarken bulutlarını
memleketime

hangi řehri affedebilirdim ki
affedilmeden, lekesiz bir güneřin türküsüne
uzanırken dudaklarımla
melodiler mi beslerdim
asla! kuyusunda ölen bir insan gibi sessizdim

acayip poyrazlar kırılırdı soğuğunda
düşlerinin, yanık vakitlerinden hoşlanmazdım
küflü saatlerinden kaçarken
martuların, yine sana dönerdim
sanma ki dönerdim, yosunlu kayalıklarından süzülürken
gözlerine

314

Paris'i istememiřtim görmek
sen varken yeřilinde çocukluęumun
en çok da şair olasımda geldiğinde baktığım mavisinde
řiirlerimin

...

toprak kokan teninle uyayabilmek varken
istememiřtim ki
sarp ufuklarında çakılmak günlerce
seni görmeden
sana yařayabilmek

GÜNGÖR ÖZMEN

Gitme

Gitme
Sevindirme yalnızlığımı
Tükenir ışıklarım
Umudum küser
Susar şarkılarım
Başlar bağbozumum
Başlar akşamüstü

İssız sokaklar şimdi
Unuttu gölgemizi
İkimiz değiliz artık

Sen gitsen bile
Ellerin kalır
Tutunurum ona çaresiz
Öperim
Okşarım
Koklarım

Beni unutma e mi
Acılarımın öğretmeni
Sabrı bellettin bana
Beklemeyi
Özlemeyi
Gülmeyi
Kokunu biriktirdim
Kanayan yüreğime ilaç
Dolunca ay odama
Güneş doğdu sandım
Ve de
Seni sevdikçe yandım
Seni sevdikçe yandım
Yandıkça sevdim